

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 3. Capitulare Aquisgranense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

ipſius Mandatariis, & Episcopis Romæ præſentibus ſibi commiſſa tractarunt. Sæculum IX.
A. C. 825.

Tum ex mandato Ludovici Imperatoris petierunt Pontificis licentiam & conſenſum, ut ab Episcopis ſuis Quæſtionem de Imaginibus examinari juberet, & ſic Pontifex veritatem, in quam ipſius Auctoritate fuiſſet inquiſitum, rejicere non poſſet. Conceſſit Eugenius Papa hanc Imperatori facultatem, cumque Legati Francorum rediiſſent, Ludovicus Imperator multis Regni ſui Episcopis mandatum dedit, ut prima Novembris anno ſequente Pariſiis congregarentur.

§. III.

Capitulare Aquisgranenſe.

Interim menſe Majo ejusdem anni octingentefimi vigefimi quinti Cap. to. 1. p.
631. Coint.
822. n. 22.
825. n. 6. Ca-
pit. to. 1.
p. 361. Comitibus egit Imperator Aquisgrani, ubi creditur edidiſſe Capitulare, quod alii ad annum octingentefimum vigefimum tertium referunt. Id complectitur univerſalia ad omnes Subditos Ludovici monita, & mandata Delegatorum in Regni Provinciis. Sunt autem Articuli viginti octo. Imperator hortatur Episcopos, ut gregibus ſibi commiſſis invigilent præſertim Monafteriis, in quibus obſervantiam Regulæ cuſtodirent. *Rogamus vos, inquit, ut nobis in noſtro Regimine veri adjutores exiſtatis, & ubicunque ſive culpa cu-*

Sæculum IX. *juspiam Abbatis, Comitum, aut alterius*
A. C. 825. *Personæ obstaculum deprehenderit, id*
nobis insinuare non differatis, ut & no-
stra Auctoritate id emendemus, & ve-
stram ut decet conservemus. Presbyte-
ros vestros edocete, & admonete, si popu-
li in illis quidquam juste reprehenderit.
Ecclesias reparate, & custodite redditus,
vos autem & vestri Archidiaconi nihil
de Ecclesiis accipiendo aliis exemplum præ-
bete. Scholas ad infantes & ministros
Ecclesiæ edocendos, sicut vos facturos
Attiniaci promisistis, ubi id necdum per-
fectum est, instituite.

- c. 6. Exhortatur Comites, qui Rectores
 Provinciarum & Judices locales erant,
 c. 23. ut cum Episcopis concordem vivant, ut
 Ecclesias & pauperes defendant, Mini-
 stros Ecclesiæ in adimplendo suo mune-
 re adjuvent.
- c. 7. Laici omnes in iis, quæ ad Religio-
 nem spectant, Episcopis & Presbyteris
 obediant. Vult Imperator per commu-
 ne testimonium, id est, Episcoporum
 de Comitibus, Comitum de Episcopis
 c. 12. sibi referri, an Comites Justitiam dili-
 gant & faciant, & quam religiose Episco-
 pi conversentur & prædicent. Episco-
 pi contra & Comites Principem admo-
 neant, si talia sint, quæ ipsius famæ, aut
 c. 13. Reipublicæ salutem nocere valeant. Ar-
 c. 24. chiepiscopi & Comites Urbium Metro-
 politici

politicarum a Cancellario Imperatoris Sæculum IX.
A. C. 825.
Capitularia accipiant, ea Episcopis ce-
terisque Comitibus illius Provinciae mit-
tant, describi & publice recitari curent.
Cancellarius vero nomina Episcoporum
& Comitum, qui ea acceperint, notet,
& Imperatori perscribat, ne quis man-
data ista negligere audeat.

Sequitur enumeratio Delegatorum
& Mandatariorum per Provincias, qui
Missi Domini vocantur. Duo erant
Delegati in qualibet Provincia, Episco-
pus & Comes. Inter Episcopos qui hic
nominantur, memorabiliores sunt: Hei-
sulphus Archiepiscopus Moguntinus, Het-
to Trevirensis, Hadaboldus Colonien-
sis, Ebbo Rhemensis, & Rotadus Sues-
sionensis ipsi substitutus in hoc officio;
nimirum Ebbo negotiis ad Rempublicam
spectantibus, aut Prædicatione Fidei in
Dania occupabatur. Præterea inter hos
Delegatos leguntur Jeremias Archiepis-
copus Senonensis, Guilebertus Rotho-
magenensis, & Landranus Turonensis, vi-
delicet Archiepiscopi omnes. In tribus
ultimis Articulis Delegatorum officia
præscribuntur, quorum est Episcoporum
moribus invigilare, Comitum etiam &
ministorum minorum, Querelas suppli-
cantium audire, in ipsis locis omnes cau-
sas, quas poterunt, finire, ceteras ad Im-
peratorem deferre. Ceterum id mune-

Sup. Lib.
XLVI. § 50

26. 27. 28.

M 5 ris

Sæculum IX. A. C. 825. ris quidem Episcoporum auctoritatem & honorem augebat; at fieri non poterat, quin ea cura ipsos a Regimine proprii gregis, quod præcipuum Episcoporum Officium est, abstraherentur.

§. IV.

Conventus Parisiensis.

Sup. Lib.
XLIV. §. 31

Conventus Parisiensis mense Novembri, ut Imperator jusserat, celebratus est, & omnes Episcopi vocati, excepto Modovino Augustodunensi, quem morbus domi detinuit, adfuere. Lecta est Epistola Hadriani Papæ ad Constantinum & Matrem ejus Irenem data, dixeruntque Episcopi Franciæ, Papam recte quidem illos reprehendere, qui Imagines comminuerent, sed etiam imprudenter præcepisse, ut superstitione adorarentur. Concilium quoque in hac

Sup. Lib.
XLIII. §. 7.

causa celebratum, id est Nicenum secundum, damnarunt, & multo magis Concilium Iconoclastarum a Constantino Copronymo coactum. Censuram

Sup. Lib.
XLIV. §. 46.
§ 58.

Caroli Magni in Concilium Nicenum Libris Carolinis insertam approbarunt, quam Responsis Hadriani Papæ satis refelli non putabant. Jusserunt deinde recitari Michaelis Imperatoris Epistolam, & ex ore Treculfi & Adegarii, quæ Romæ egissent, audierunt. Tandem prælegi præceperunt Textus Scripturæ & Patrum,